

Sygnatura akt Ca 343/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu – Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie: SSO Elżbieta Zalewska – Statuch

SSO Joanna Składowska

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015 roku w Sieradzu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z siedzibą w Z.

z udziałem M. L.

o wpis hipoteki przymusowej

na skutek apelacji M. L. od postanowienia Sądu Rejonowego w Wieluniu VII Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w P. z dnia 20 sierpnia 2015 roku, nr DZ KW 2356/15

postanawia:

oddalić apelację.

Sygn. akt I Ca 343/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2015r., Sąd Rejonowy w Wieluniu VII Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych z/e w P., w sprawie z wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z siedzibą w Z., z udziałem M. L., o wpis hipoteki przymusowej w dziale IV księgi wieczystej Kw. nr (...), utrzymał w mocy wpis referendarza sądowego z dnia 13 lipca 2015r. dokonany za numerem (...).

Powyższe orzeczenie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach i wnioskach:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z siedzibą w Z. złożył wniosek o dokonanie wpisu hipoteki przymusowej w dziale IV księgi wieczystej

Kw. nr (...), celem zabezpieczenia wierzytelności z tytułu nieopłaconych przez M. L. składek na ubezpieczenia społeczne, kosztów upomnienia, kosztów egzekucyjnych wraz z należnymi odsetkami.

Jako podstawę dokonania wpisu wskazano decyzję administracyjną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w W. z dnia 11 października 2013r., numer (...) w przedmiocie określenia zadłużenia M. L. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy wraz z należnymi odsetkami za zwłokę.

Księga wieczysta Kw. nr (...) prowadzona jest dla nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów jako działki numer (...), położonych

w P. oraz działki numer (...), położonej w S.. W dziale II księgi wieczystej ujawnione jest prawo własności nieruchomości na rzecz M. L., syna M. i D..

Zdaniem Sądu Rejonowego, podstawą dokonania zaskarżonego wpisu, była decyzja administracyjna, doręczona skarżącemu na etapie postępowania administracyjnego (art. 26 ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), która to decyzja określiła wysokość zadłużenia skarżącego z tytułu składek na ubezpieczenie wraz z odsetkami na łączną sumę 5 370,82 złotych, według stanu na dzień wydania decyzji. Z kolei, w złożonym wniosku wierzyciel określił sumę hipoteki na kwotę 5 406,14 złotych, wskazując, że stanowi ona zabezpieczenie kwoty 2 865,19 złotych tytułem należności głównej, kwoty 32,90 złotych tytułem upomnień i kosztów egzekucyjnych, kwoty 706,00 tytułem odsetek według stanu na dzień sporządzenia wniosku oraz kwoty 1 802,05 złotych tytułem roszczeń o dalsze świadczenia uboczne.

W ocenie Sądu pierwszej instancji, tak określona przez wnioskodawcę suma hipoteki jest zgodna z regułą ustalenia sumy hipoteki przymusowej wskazaną w treści art. 110 pkt 3

w zw. z art. 110¹ ustawy o księgach wieczystych i hipotece.

Sąd Rejonowy stwierdził, że dla skuteczności dokonanego wpisu hipoteki bez znaczenia są podnoszone przez skarżącego argumenty w zakresie braku wiedzy o wysokości zadłużenia pozostałego do spłaty, dokonywania przez niego pewnych wpłat w celu uregulowania zaległości, jak również brak konieczności dokonania takiego zabezpieczenia. Rozpoznając wniosek o wpis hipoteki przymusowej sąd wieczystoksięgowy nie jest bowiem uprawniony do merytorycznej kontroli tytułu wykonawczego, w tym wypadku nieostatecznej decyzji ZUS, stanowiącej podstawę wpisu do księgi wieczystej hipoteki przymusowej. Sąd może badać, czy decyzja taka zawiera wszystkie dane konieczne do dokonania wpisu i czy „z przyczyn technicznych” do takiego wpisu się nadaje.

Skoro organ administracyjny skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do zabezpieczenia swoich roszczeń z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i wydał w tym zakresie odpowiednią decyzję administracyjną, którą doręczył dłużnikowi, a obowiązujące w tym zakresie przepisy dopuszczają zabezpieczenie takich roszczeń publicznych w drodze hipoteki przymusowej to nie ma przeszkód do ujawnienia tego prawa poprzez dokonanie odpowiedniego wpisu w księdze wieczystej.

Od postanowienia Sądu Rejonowego apelację wniósł uczestnik postępowania M. L., zaskarżając orzeczenie w całości i domagając się jego uchylenia, zmiany lub przekazania do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji wskazując, że orzeczenie to zostało wydane z naruszeniem art. 5 k.c.

W uzasadnieniu swojego stanowiska skarżący zwrócił uwagę, że Sąd pierwszej instancji nie wziął pod uwagę wszystkich okoliczności sprawy i nie uwzględnił całego materiału dowodowego, co skutkowało wydaniem postanowienia rażąco niesprawiedliwego. Zdaniem M. L., z okoliczności sprawy wynika, że przez wiele lat był sumiennym płatnikiem ZUS – u, a zaległości powstały nie z jego winy. Ponadto podniósł, że składał do ZUS-u wiele pism, domagając się rozłożenia zaległości na raty, czy umorzenia ich, jednak został zignorowany i jego wnioski nie zostały merytorycznie rozpoznane. Skarżący stwierdził także, że nie dysponuje środkami finansowymi, aby mógł skutecznie przeciwstawić się wrogiemu działaniu ZUS-u i dlatego oczekiwał na pomoc Sądu w tym zakresie. Jego zdaniem zasługuje na taką pomoc. Według skarżącego, wykonanie prawa wpisu hipoteki przymusowej nie służy ochronie praw i interesów ZUS-u, lecz względem niego ma charakter wrogi i represyjny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika postępowania jest niezasadna i podlega oddaleniu.

Kognicja Sądu w postępowaniu wieczystoksięgowym jest ograniczona, ponieważ

Sąd zgodnie z treścią art. 626⁸ § 2 k.p.c. bada jedynie treść i formę dołączonych do wniosku dokumentów oraz treść księgi wieczystej, a w oparciu o art. 626⁸ § 1 k.p.c. wpis w księdze wieczystej dokonywany jest jedynie na wniosek i w jego granicach, chyba że przepis szczególny przewiduje dokonanie wpisu z urzędu.

Stosownie do powyższego, ograniczona została także kognicja sądu apelacyjnego.

Sąd drugiej instancji rozpoznając apelację rozstrzyga zatem jedynie, czy wpis lub jego odmowa przez Sąd Rejonowy pozostaje w zgodzie z prawem w świetle treści wniosku, treści i formy dokumentów stanowiących podstawę wpisu oraz treści księgi wieczystej.

W niniejszej sprawie, po wpłynięciu wniosku złożonego przez uprawniony organ, do którego załączona była decyzja administracyjna doręczona skarżącemu, o jakiej mowa w art. 26 ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, określająca wysokość zadłużenia uczestnika postępowania wynikającego z nieterminowego regulowania składek na ubezpieczenie społeczne, Sąd wieczystoksięgowy był zobligowany dokonać wpisu hipoteki przymusowej na podstawie art. 110 pkt 3 w zw. z art. 110¹ ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Sąd ten nie był natomiast uprawniony do badania zasadności, czy słuszności wydania przez organ ubezpieczeniowy przedmiotowej decyzji.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 5 k.c., wskazać należy, że w sprawie o wpis w księdze wieczystej oddalenie wniosku ze względu na sprzeczność żądania z zasadami współzycia społecznego nie jest dopuszczalne. Dzieje się tak właśnie z racji ograniczonej kognicji sądu w tym postępowaniu i sformalizowanego jego toku. Ponadto podkreślić trzeba, że przepis art. 5 k.c. zapobiega nadużyciu prawa przez jego wykonywanie. W postępowaniu wieczystoksięgowym chodzi zaś jedynie o ujawnienie tego prawa. Stąd zasadność wpisów do księgi wieczystej w postępowaniu wieczystoksięgowym nie podlega badaniu z punktu widzenia zasad współzycia społecznego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2013r., III CSK 75/12, LEX nr 1293780).

Z uwagi na powyższe, należało uznać, iż apelacja M. L. i zarzuty w niej sformułowane nie mogły podważyć skutecznie prawidłowości zaskarżonego rozstrzygnięcia, Dlatego też Sąd Okręgowy - w oparciu o treść art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - apelację oddalił.